

Проблеми формування державних фінансових ресурсів

*студентка гр. Ф-71/1 П'ятко Д.А.,
Сумський державний університет*

Ще раз звернемо увагу на проблеми формування фінансових ресурсів в Україні та виділимо чинники, що впливають на ефективність цього процесу в сучасних умовах. Розгляд проблем формування державних фінансових ресурсів є науковим завданням. Загальною тенденцією сучасного суспільного розвитку є підвищення ролі фінансів у механізмі державного регулювання економіки. Фінансові ресурси країни включають такі, що є у розпорядженні органів державного упорядкування, підприємств, в т.ч. фінансових установ і суспільства (населення). У розпорядженні країни перебувають ресурси бюджетної системи й різноманітних видів централізованих та децентралізованих фондів, а також фінансових інститутів держави. Ще одна частина фінансових ресурсів у країні локалізується в управлінні фірм, установ і організацій різноманітних форм власності та видів діяльності. Також частина — в управлінні фізичних осіб суспільства у видах вкладів, заощаджень і депозитів у банківській системі та в інших фінансових установах. Важливою проблемою вдосконалення фінансових відносин є питання про встановлення розумного співвідношення між централізованими і децентралізованими фінансовими ресурсами [1, с. 50].

Теорія зазначає, що високий рівень податків та обов'язкових платежів і внесків приводить до підвищення фінансових ресурсів країни і зменшення, відповідно, фінансових ресурсів фірм, що досить негативно позначається на результатах їхньої діяльності, зменшує рівень матеріальної зацікавленості у досяганні зростання показників, а також стимулює відтік коштів у тіньовий бізнес. Проте, на сьогодні існує нагальна необхідність визначення основних проблем щодо фінансових ресурсів країни в умовах фінансово-економічної нестабільності. Проблема ефективного формування та керування державними фінансовими ресурсами значно погіршується в умовах їх недостатності, що є результатом сучасних політичних обставин. До такої ситуації призвело різке зменшення бази оподаткування, яка є джерелом податків. Знизились і доходи окремих юридичних осіб, разом з цим і податкові надходження від фізичних осіб. У таких умовах особливо уважно потрібно відноситись до збереження і ефективного залучення ресурсів, що вдалося мобілізувати країні.

Систему оподаткування, що склалася на поточний момент, можемо характеризувати як «споживницьку» з точки зору, що система оподаткування в останні роки вирішувала лише поточні бюджетні проблеми і не забезпечувала стимулювання розвитку виробництва. Ще, також, залишається мало врегульованою ситуація з адмініструванням платежів до бюджетів. Ухилення підприємств від оподаткування ще мають місце, а їх причини

зумовлені, насамперед, корупційними факторами.

Загалом, збільшення доходів державного бюджету можливе за рахунок або підвищення рівня оподаткування, або додаткового залучення неподаткових надходжень. Підвищення рівня оподаткування сьогодні є неможливим, навпаки його необхідно знижувати. Основний шлях збільшити податкові надходження до бюджетів — це розширення бази оподаткування на підставі економічного зростання за рахунок розширення як кількості так і внутрішніх фінансових ресурсів підприємств і домашніх господарств [1, с. 51].

На практиці доведено, що самоврядування є дієвим лише у тому разі, якщо володіння потрібними фінансовими та матеріальними ресурсами є достатнім для досягнення поставлених цілей соціально-економічного спрямування. Серйозним є питання стабілізації доходних джерел бюджетів держави і органів місцевого самоврядування. Головним джерелом забезпечення останніх мають бути власні бюджетні доходи, а не надходження з центральних органів.

Отже, фінансові ресурси відіграють серйозну роль у розвитку економіки країни. Раціональне залучення фінансових ресурсів підтримує та розвиває рівень життя суспільства. Фінансові ресурси є важливим фактором процесу відтворення на всіх етапах розвитку, але створення фінальної структури відтворення забезпечується на етапі розподілу, де встановлюються відношення між фондами накопичення, відшкодування і споживання, де розподіляються доходи між виробниками матеріальних благ, галузями господарювання та соціальними прошарками. Також однією з основних умов визначення змісту й призначення фінансових ресурсів є пошук їхньої взаємозалежності з вартісною структурою ВВП.

Провідне місце у створенні фінансових ресурсів має бюджет як головний фонд фінансових ресурсів. Таким чином аналіз доходів до бюджету країни, доходів від податків, антидефолтних показників як державного так і гарантованого боргу держави є доцільними при дослідженні особливостей становлення фінансових ресурсів країни. На відмінну від фінансів підприємницьких організацій та суб'єктів фінансового ринку, які були реформовані за дуже короткий час і здійснюють свої функції до тепер на ринкових засадах, фінанси держави трансформуються ще порівняно повільно, застосовуючи поступові та поетапні механізми реформ.

Список літератури:

1. Рожко О. Специфіка формування фінансових ресурсів держави в умовах фінансової кризи. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Економіка»*. 2012. № 1(132). С. 49-52.

Науковий керівник — **Зайцев О.В.**,
к.е.н., доцент кафедри фінансів і підприємництва,
Сумський державний університет

Бібліографічний опис: П'ятко, Д. А. Проблеми формування державних фінансових ресурсів [Текст] / Д. А. П'ятко; наук. кер. О. В. Зайцев // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених імені професора Балацького О. Ф. «Економічні проблеми сталого розвитку» (м. Суми, 16–17 квітня 2019 р.) / за заг. ред. Т. А. Васильєвої, О. В. Шкарупи. – Суми : СумДУ, 2019. – С. 128-129.